

18. LIP. 2019

WOO-II.420.105.2019.EK.4

Nr .....

Zawiadomienie

Na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), dalej *k.p.a.*, w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 z późn. zm.), dalej *ustawy o oś* zawiadamiam strony postępowania o wydanym 16.07.2019 r. postanowieniu, którego treść podaję niżej.

Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia, w którym nastąpiło jego publiczne obwieszczenie lub inne publiczne ogłoszenie.

Publiczne obwieszczenie lub inne publiczne ogłoszenie niniejszego zawiadomienia nastąpiło w dniu .....

z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Poznaniu

Zbigniew Gołębiowski
Kierownik Oddziału
Decyzji o Środowiskowych Uwarunkowaniach
I Przedsięwzięć Liniowych

/dokument podpisany elektronicznie/

Art. 49 § 1 k.p.a. Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

Art. 49 § 2 k.p.a. Dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 74 ust. 3 ustawy o oś Jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego.

WOO-II.420.105.2019.EK.4

Poznań, 16.07.2019 r.

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 113 § 2, oraz w związku z art. 126 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku z 16.07.2019 r. Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (Oddział w Poznaniu), działającej przez pełnomocnika pana Tomasza Stefańskiego

wyjaśniam

wątpliwości strony co do treści postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 29.12.2017 r. znak: WOO-II.4242.7.2017.BZ.10 uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia w toku postępowania o wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej pn. „Zaprojektowanie i budowa drogi S5 Poznań – Wrocław, odcinek węzeł Kościan Południe – węzeł Radomicko” – Zadanie II od km 18+900,00 do km

33+899,20.

Rozwiązanie polegające na umiejscowieniu części podwaliny ekranu zlokalizowanego na skarpie nasypu drogowego lub terenie projektowanym (koronie drogi) powyżej zewnętrznej rzędnej nawierzchni jezdni i brak szczeliny pomiędzy podwaliną a ekranem spełniać będzie wymagania określone w punkcie 1.4 postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 29.12.2017 r. znak: WOO-II.4242.7.2017.BZ.10. Dla obu przypadków wysokość ekranu liczona od zewnętrznej rzędnej nawierzchni powinna być równa co najmniej wysokości określonej w punkcie 1.3 ww. postanowienia.

UZASADNIENIE

29.04.2019 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, dalej *Regionalnego Dyrektora*, wpłynął wniosek z 26.04.2019 r. Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (Oddział w Poznaniu), działającej przez pełnomocnika pana Tomasza Stefańskiego, o wyjaśnienie wątpliwości co do treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 19.08.2011 r., stary znak RDOŚ-30-OO.II.66191-30/10/ek nowy znak: WOO-II.4200.4.2011.EK, dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi S5 Poznań – Wrocław na odcinku od węzła Głuchowo (bez węzła) do węzła Kaczkowo (bez węzła), częściowo zmienionej i utrzymanej w mocy przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska decyzją z 21.02.2013 r. znak: DOOŚ-idk.4200.143.2011.ew.26 oraz następnie zmienionej decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska znak: DOOŚ-OAll.4200.26.2015.ew.5 z 20.04.2016 r., zwanej dalej w całości *decyzją ooś* oraz wątpliwości co do treści postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 29.12.2017 r. znak: WOO-II.4242.7.2017.BZ.10 uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia w toku postępowania o wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej pn. „Zaprojektowanie i budowa drogi S5 Poznań – Wrocław, odcinek węzeł Kościan Południe – węzeł Radomicko” – Zadanie II od km 18+900,00 do km 33+899,20), dalej *postanowienie*.

Wątpliwości wnioskodawcy budzą zapisy *postanowienia* zawarte w punkcie 1.4 dotyczące warunków realizacji ekranów akustycznych oraz zachowania ich szczelności. W odniesieniu do zapisu w *postanowieniu* wnioskodawca wskazał, że w Projekcie Wykonawczym (dalej PW), zatwierdzonym po wydaniu *postanowienia*, przekroje ekranów przedstawione we wcześniej wykonanym Projekcie Budowlanym (dalej PB), zostały doszczegółowione o elementy rozwiązań konstrukcyjnych zgodnie z normami oraz technologią budowy ekranów. W PW nad podwaliną betonową przewidziano wypełnienie betonowe ekranu o wysokości nie wyższej niż 0,5 m w odniesieniu do zewnętrznej rzędnej nawierzchni ekranowanej jezdni. Wyjaśnił także, że wypełnienie betonowe o powyższych parametrach będzie korzystne ze względu na trwałość i koszty eksploatacji ekranów (większa odporność na uderzenia kamieni oraz na zasolenie pochodzące z utrzymania zimowego), co wpłynie na mniejsze zużycie materiałów i chemicznych środków antykorozyjnych związanych z naprawami ekranów. Niezbędne dla uzyskania odpowiednich parametrów ekranu jest zachowanie szczelności pomiędzy podwaliną a wypełnieniem betonowym, stąd możliwe jest wykonanie podwaliny oraz wypełnienia betonowego w postaci jednego elementu.

Odnosząc się do wniosku w pierwszej kolejności należy zauważyć, że wątpliwości wnioskodawcy dotyczą wyłącznie zapisów *postanowienia*. W *decyzji ooś* nie zostały zawarte wymagania co do konstrukcji ekranów. Wymagania takie zostały zawarte dopiero w *postanowieniu*.

W punkcie 1.4 *postanowienia* nałożono warunek, aby „zapewnić szczelne, dla fali akustycznej, połączenie ww. ekranów akustycznych z podłożem, na którym będą wybudowane, oraz pomiędzy elementami konstrukcji, w tym zastosować środki techniczne mające na celu utrzymanie zamkniętych wyjść ewakuacyjnych poza czasem ich używania; dopuszcza się pozostawienie szczeliny do odprowadzania wody pod ekranami

posadowionymi na skarpie nasypu drogowego, przy czym krawędź górna podwaliny ekranu (wierzch podwaliny) nie może być wyżej, niż zewnętrzna rzędna nawierzchni ekranowanej jezdni; pozostawiona szczelina nie może wpływać na zakładaną skuteczność ekranowania”.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, w trakcie montażu ekranów akustycznych nie można pozostawić szczelin na łączeniu poszczególnych modułów, łączeniu ekranu z podłożem oraz modułów z konstrukcją stalową. Jakakolwiek szczelina zdegraduje bowiem skuteczność ekranu. Z uwagi na planowaną do zastosowania technologię odwadniania drogi, dopuszczono jedynie pozostawienie szczeliny do odprowadzania wody pod ekranami. W związku z tym zastrzeżono, aby górna krawędź podwaliny ekranu nie była położona wyżej, niż zewnętrzna rzędna nawierzchni ekranowanej jezdni. W ten sposób, szczelina ta znajdzie się w cieniu akustycznym jezdni.

Wskazane przez wnioskodawcę rozwiązanie polegające na umiejscowieniu części podwaliny ekranu zlokalizowanego na skarpie nasypu drogowego lub terenie projektowanym (koronie drogi) powyżej zewnętrznej rzędnej nawierzchni jezdni i brak szczeliny pomiędzy podwaliną a ekranem spełniać będzie wymagania określone w punkcie 1.4 postanowienia. Ważne jest, aby wysokość ekranu liczona od zewnętrznej rzędnej nawierzchni była równa co najmniej wysokości określonej w punkcie 1.3 postanowienia. Należy mieć także na uwadze, że ewentualna szczelina do odprowadzania wody pod ekranami powinna znaleźć się w całości poniżej zewnętrznej rzędnej nawierzchni ekranowanej jezdni. W ten sposób, szczelina ta znajdzie się w cieniu akustycznym jezdni.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w osnowie.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 113 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, na niniejsze postanowienie służy zażalenie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, wniesione za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Poznaniu

Miłosława Olejnik

Podpis prawidłowy

18. 07. 19

Zweryfikowano dnia .....

Otrzymują:

1. Pan Tomasz Stefański – pełnomocnik GDDKia
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 k.p.a.
3. aa

INSPEKTOR
ds. organizacyjnych

mgr Barbara Kędzia